

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite.

1. Direktiivi 2004/18/EÜ artikli 2 ja artikli 30 lõike 3 rikkumine, kuna kostja:

- ei taganud kõikidele hankemenetluses osalejatele pakkumuse esitamiseks vajalikku informatsiooni ühesugusel viisil ja võrdses mahus;
- andis hankemenetluses välja valitud pakkuja kasutusse diskrimineerival viisil teavet, millega viimasel oli eelis enda pakkumuse parandamisel, ja
- korraldas läbirääkimistega menetluse läbiviimise viisil, mis võimaldas tal mõjutada selle tulemust sellisel, et diskrimineerimiskeelu ja läbipaistvuse põhimõtteid rikkudes küsiti täiendavaid andmeid ja selgitusi vaid osadelt osalejatelt.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132).

26. juulil 2011 esitatud hagi — Symfiliosi versus Põhiõiguste Amet

(Kohtuasi T-397/11)

(2011/C 282/70)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Symfiliosi (Nicosia, Küprose Vabariik) (esindaja: advokaat L. Christodoulou)

Kostja: Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet (FRA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti 23. mai 2011. aasta otsus sõlmida hankemenetluses F/SE/10/03 — 12. riigirühma (Küpros) esimene raamleping First Elements'iga ja teine raamleping Symfiliosiga;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Põhiõiguste Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja tugineb hagi peamiselt ühele väitele, leides, et Amet jättis enda otsuse põhjendamata. Lisaks hinnati pakkujate pakkumusi meelevaldselt, ebaproportsionaalselt ning ebaseaduslikult.

29. juulil 2011 esitatud hagi — Banco Santander ja Santusa versus komisjon

(Kohtuasi T-399/11)

(2011/C 282/71)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hagejad: Banco Santander, SA (Santander, Hispaania), Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Hispaania) (esindajad: advokaadid J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, M. Muñoz de Juan.)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- võtta vastu ja rahuldada hagi esitatud tühistamisväited ja seejärel tühistada vaidlustatud otsuse artikli 1 lõige 1, mis tunnistab Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedadesi („TRLIS”) (ettevõtte tulumaksu seaduse konsolideeritud versioon) artikli 12 lõike 5 riigiabiks;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikli 1 lõige 1 osas, milles see sätestab, et TRLISE artikli 12 lõige 5 sisaldab riigiabi tunnuseid, kui seda kohaldatakse enamussaluse omandamise suhtes;
- kolmanda võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 4 osas, milles see muudab tagastamisnõude kohaldatavaks tehingute suhtes, mis tehti enne käesoleva hagi esemeks oleva lõpliku otsuse avaldamist Euroopa Liidu Teatajas (ELT L 135, lk 1);
- neljanda võimalusena tühistada artikli 1 lõige 1 ja viimase võimalusena artikkel 4 osas, milles need puudutavad tehinguid Mehhikos, Ühendriikides ja Brasiilias;
- mõista käesoleva menetlusega seotud kulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud komisjoni 12. jaanuari 2011. aasta otsuse peale K(2010) 9566 firmaväärtuse amortiseerimise kohta välismaises äriühingus osaluse omandamisel.

Hagejad esitavad oma nõude toetuseks kolm väidet.

1. Esimene väide, et valikulisuse mõiste analüüsil ja kõnealuste meetmete klassifitseerimisel riigiabiks rikuti õigusnormi.

— Hagejad väidavad, et komisjon ei ole tõendanud, et asjaomane maksumeede soodustab „teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist” nagu nõua ELTL artikli 107 lõige 1. Komisjon pelgalt eeldab, et meede on valikuline, kuna seda kohaldatakse ainult osaluse omandamise suhtes välismaistes ettevõtjates (antud juhul mitte EL liikmesriikides), mitte aga kodumaistes. Hagejad leiavad, et selline põhjendus on ekslik ja ringlev: asjaolu, et uuritava meetme kohaldamine — nagu iga muugi maksunormi puhul — põhineb teatud objektivsete nõuete täitmisel, ei muuda seda *de iure* ega *de facto* valikuliseks meetmeks. Hispaania on tõendanud, et TRLISe artikli 12 lõige 5 on üldine meede, mis on *de iure* ja *de facto* avatud kõikidele ettevõtjatele, kes maksavad Hispaania ettevõtte tulumaksu, sõltumata nende suurusest, laadist, sektorist või päritolust.

— Teiseks, kujutamata endast valikulist eelist, on TRLISe artikli 12 lõike 5 järgse *prima facie* erineva kohtlemise eesmärk panna kõik osaluse omandamise tehingud võrdselt maksualusele, olgu need siseriiklikud või välismaised. Kolmandates riikides on ühinemistele seatud tõsised takistused, mis tegelikkuses neid välistavad; seevastu Hispaanias on ühinemised võimalikud ja firmaväärtuse amortiseerimine on nendega seoses lubatud. Seega TRLISe artikli 12 lõige 5 üksnes laiendab sellise amortiseerimise osaluse omandamisele kolmandates riikides asuvates ettevõtjates ehk tegemist on tehinguga, mis on lähim — ja teostatavaim — funktsionaalne vaste riigisisesele ühinemisele ning järelikult kuulub see Hispaania süsteemi ülesehituse ja loogika juurde.

— Komisjon eksib, kui leiab, et kolmandate riikide ettevõtjatega sõlmitavatele ühinemistehingutele ei ole seatud mingeid piiranguid, ja seega ta eksib, kui kehtestab valikulisuse tuvastamiseks vastavussüsteemi, lükates samal ajal tagasi argumendid maksuneutraalsuse kohta. Eelkõige eksib komisjon oma analüüsis seoses Ühendriikides, Brasiilias ja Mehhikos sooritatud tehingutega.

— Teise võimalusena tuleks vaidlustatud otsus tühistada vähemalt neil juhtudel, kus kolmandate riikide ettevõtjates omandatakse enamusosalus riigisisese ühinemisega võrreldavatel tingimustel ja mida seega õigustab Hispaania süsteemi ülesehitus ja loogika.

2. Teine väide, et meetmest kasu saaja tuvastamisel rikuti õigusnormi.

— Kuigi komisjon leiab, et TRLISe artikli 12 lõige 5 sisaldab riigiabi tunnuseid, oleks ta pidanud läbi viima ulatusliku

majandusanalüüsi, tegemaks kindlaks, kes võimalikust abist kasu said. Hagejad väidavad, et abisaajad (osaluse ostuhinna liiga kõrge taseme vormis) olid need, kes osaluse müüsid, mitte Hispaania ettevõtjad, kes seda meedet rakendasid, nagu väidab komisjon.

3. Kolmas väide, et tagastamisnõude ajalise ulatuse määratlemisel rikuti õiguspärase ootuse üldpõhimõtet.

— Teise võimalusena ja juhul, kui TRLISe artikli 12 lõige 5 tunnistatakse abiks, rikub komisjon Euroopa Liidu kohtute praktikat, piirates õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte ajalist kohaldamist ametliku uurimismenetluse alustamise kuupäevaga (21. detsember 2007) ja seega soovides pöörata tagasi sellele kuupäevale järgnenud tehingud (välja arvatud tehingud, mis puudutasid enamusosaluste omandamist Indias ja Hiinas, mille puhul laiendati õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet kuni 21. maini 2011, mil avaldati lõplik otsus, võttes aluseks asjaolu, et neil juhtudel on rahvusvahelistele ühinemistele seatud selged õiguslikud piirangud).

— Hagejad väidavad, et kuna vastavalt komisjoni praktikale ja kohtupraktikale ei tähenda ametliku uurimismenetluse alustamine meetme laadi suhtes ennatliku otsuse langetamist, ei saa selle menetluse alustamise kuupäeva pidada hetkeks, mil õiguspärase ootuse kaitse lõpeb, vaid pigem peaks see lõppema igal juhul samal kuupäeval, mil Euroopa Liidu Teatajas avaldatakse lõplik otsus.

— Peale selle, tegelikud piirid, mida vaidlustatud otsus õiguspärase ootuse kaitsele seab alustamise otsuse ja lõpliku otsuse vahel, ei ole õigustatud, kuna kaitse piirneb tehingutega, mis sisaldavad enamusosaluse omandamist Indias ja Hiinas. Sellist õiguspärase ootuse kaitset tuleks vastavalt kohtupraktikale laiendada kõikidele tehingutele mistahes kolmandas riigis.

29. juulil 2011 esitatud hagi — Altadis versus komisjon

(Kohtuasi T-400/11)

(2011/C 282/72)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Altadis, SA (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaadid J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja M. Muñoz de Juan)

Kostja: Euroopa Komisjon